

Sådan som regeringen indretter det, må alle opgaver udbydes i målelig form. Men kvalitet kan ikke bare måles i minutter og sekunder, i karaktergennemsnit i skolers output, som regeringen kalder det. Kvaliteten i de bløde kerneopgaver afhænger helt og holdent af det, der f.eks. sker i mødet mellem hjemmehjælperen og den gamle, og den handler også om tid til rådighed. Men regeringen er ved at skabe et »som om-marked«. Vi følger det spændt i Det Radikale Venstre, og imens vil vi udvikle nogle bedre ideer og løsninger.

Vi mener, at de grundlæggende principper, det danske samfund bygger på, med fri og gratis grunduddannelse, gratis sygehusbehandling og alle de ting, som vi har bygget på i mange, mange år, skal gælde stadig væk. Men der er et stigende pres af forventninger til de offentlige ydelser og opgaver, og jeg hører ofte, at nu har man betalt så meget i skat, så har man også ret til – og så kommer der en lang række ting. Det har jo aldrig været meningen, at man havde trækingsret proportionalt med skatten.

Vi har brug for en både principiel og konkret diskussion om, hvilke opgaver samfundet skal finansiere, og hvad borgerne selv skal klare. Og det skulle undre mig, om ikke Venstre – i hvert fald inde i sig selv – synes, det lyder meget fornuftigt.

Lad mig give et eksempel: Vi har boligsikring til familier med lave indkomster; vi har en lidt mere generøs boligydelse til pensionister, nemlig borgere, der enten har en bestemt alder eller er pensionister i øvrigt. Og det vil sige, at pensionister med en indkomst lige til en børnefamilie får en større boligstøtte end børnefamilien. Der er en slags rabat.

Hvis vi nu afskaffede boligydelsen og lavede boligsikring, der gjaldt for alle indkomster, der var ens, og hvis vi tog alle de andre rabatter, der er på grund af alder, og vi samlede alle de penge i en pose og gav dem oven i pensionstillægget, så ville vi lave en ægte social prioritering, der gjorde livet for de pensionister, der har de laveste indkomster, mere frit og mindre formynderisk, fordi de ville være mindre afhængige af at skulle søge ydelser hos det offentlige. Man skulle tro, at det radikale forslag kunne skabe flertal her i Folketinget, og det vil vi afprøve på et givet tidspunkt.

Vi tror, det er vigtigt, at vi får klarhed over, hvorfor vi skal have en offentlig sektor. Vi tror ikke, at man bare kan privatisere alle ting. Vi har ikke noget imod konkurrence og udlicitering,

overhovedet ikke, men vi tror, at tiden er inde til at prøve at vurdere, om det nu er rigtige måder, vi gør det på overalt. Vi er faktisk meget opsat på at prøve at skabe en offentlig sektor, hvor de medarbejdere, der er i den og skal være der i de kommende år, oplever det lige så attraktivt som at komme i de mest moderne private virksomheder; hvor vi deler den offentlige sektor op i mindre enheder i kommunerne; hvor man får større ansvar, større frihed; hvor der bliver brug for ens selvstændighed, kreativitet osv. i opgaveløsningen.

Dansk Industri havde en visionsdag her for nylig, og den beskrivelse, de har i deres visionspapir om fremtidens virksomhed, er Det Radikale Venstres vision om den offentlige sektor i år 2020.

I denne sammenhæng skal jeg sige, at vi ikke kan stemme for de forslag til vedtagelse, der er fremsat af Socialdemokratiet og Enhedslisten. Vi stemmer imod dem begge, men til gengæld vil vi gerne rejse en forespørgselsdebat om balancen mellem det offentlige sygehusvæsen og det private sygehusvæsen. Vi skal jo ikke glemme, at det offentlige sygehusvæsen er den del af sygehussektoren, som har ansvaret for uddannelse og forskning inden for det område, og derfor er vi nødt til også at drøfte en balance i disse forhold.

Kl. 16.55

Så undrer det mig, at statsministeren overhovedet ikke kom ind på den internationale konjunktur, som jo bestemt ikke ser for god ud. Jeg er lidt usikker over for, om den målsætning, som jeg har været meget glad for at regeringen har valgt at holde – målene i det, vi kalder »Danmark 2010« – stadig væk gælder. Det er, fordi statsministeren udtrykker sig på en måde i sin åbningstale, som kan aflæses på flere forskellige måder. Derfor spørger jeg bare.

Sparede renteudgifter, siger statsministeren i sin åbningstale, skal bruges til at finansiere udgifter til flere ældre og til sænkning af skatten. Men det harmonerer først, hvis det gælder efter 2010, med de målsætninger, som vi har for 2010. Så derfor er der skabt lidt usikkerhed.

Vi har altså ikke helt tillid til regeringens metoder til fornyelse af velfærdssamfundet. Vi tror, at der er for meget illusionsmageri i det, og det skaber mange problemer og meget bureaukrati. Vi vil holde regeringen fast på dens valgløfter, herunder ventelisteproblemstillingen, som jo genbruges i tale efter tale. Hvad er regeringens succeskriterium? Vi vil gerne hjælpe regeringen